

עדות אברהם גולדברג

אברהם גולדברג נולד בשנת 1923 באלטבורג, גרמניה, למשפחה ממוצא פולני ובה שני ילדים. באוקטובר 1938 גורשו היהודים ממוצא פולני לפולין, ומשפחתו של אברהם עברה לגור בלבוב. ב-1941, ביום פלישת הגרמנים ללבוב, נכנסו שוטרים אוקראינים לביתו של אברהם ולקחו אותו לבית הסוהר המרכזי. בבית הסוהר ניצבו שתי שורות של שוטרים גרמנים. היהודים נצטוו לרוץ ביניהם, ובכידונים שברוביהם פצעו ודקרו אותם הגרמנים עד מוות. אברהם העמיד פנים שהוא מועד, פצועים והרוגים נפלו עליו, והוא פונה בעגלה עם הגויות ועם הפצועים וממנה נמלט לביתו.

בנובמבר 1941 הוכנסו היהודים לגטו, ושלושים אלף איש נספו בו ממגפת טיפוס הבהרות. אברהם ואביו נשלחו למחנה ינובסקה, שהיה ידוע לשמצה בשל אכזריות מפקדיו. אמו של אברהם חששה לגורל בנה ובעלה והצליחה לשכנע קצין ורמכט ששמו הנס הרטמן לבקש שהם יעברו ליחידתו. גבאואר, מפקד ינובסקה, אמר לאברהם ולאביו כי הם משוחררים אבל פקד על השומרים לירות בהם. הם עמדו במשך שלושה ימים סמוך לשער המחנה עד שהרטמן דאג שיילקחו לגטו. מדי כמה שבועות נערכו אקציות המוניות בגטו, ואברהם, באחד מניסיונותיו למצוא מסתור למשפחתו, נתפס ועונה קשות בידי הגסטאפו. ביום חיסול הגטו נרצחו אמו ואחותו בבורות הריגה סמוך ללבוב. אברהם ואביו הועברו ליחידת עבודה אחרת, הצליחו לברוח ממנה בעזרת תעודות מזויפות שסיפק להם פולני, הגיעו לעיר דניפרופטרובסק ושם שוחררו על ידי הצבא האדום ב-1944. לאחר המלחמה הוזמן אברהם להעיד במשפטים רבים נגד נאצים שפעלו בלבוב ובינובסקה. יד ושם הכיר בסרן הנס הרטמן כחסידי אומות העולם.

אברהם עלה לישראל ב-1949, וכיום הוא אב לשתי בנות וסב לשישה נכדים

רפלקציה קבוצה 2

בשבילנו הפרויקט מאוד חשוב מכיוון שמדובר בנושא משמעותי שצריך להנציח ולהנגיש ולהפיץ אותו כדי שידעו ולא ישכחו לעולם את הדבר הנורא שקרה. בתחילת הפרויקט לא הבנו לגמרי את חשיבות הפרויקט, אך ככל שהתקדמנו הבנו עד כמה זה חשוב ועד כמה עבודתנו ותרומתנו חשובה.

הייתה לנו חוויה טובה ביום הצילום. הכל היה מאורגן והלך לפי שרצינו, הצלחנו להגיע לתוצאה שקיוונו להגיע אליה ואנו מרגישים שעשינו עבודה טובה. קיבלנו את כל הדברים שהיינו צריכים כגון בגדים, איפור ועוד שעזרו להעביר את המסר ואת האווירה של אותה תקופה. לעומת זאת, לאחר הצילומים, בחלק העריכה, היה לנו קשה ולעיתים הסתבכנו עם תוכנת העריכה. סך הכל החוויה שלנו מהפרויקט הייתה טובה, נהיננו ליצור את הסרט ואנו מבינים את משמעות הפרויקט ואת חשיבותו.

לדעתנו חשוב שהפרויקט ימשיך להתקיים גם בשנים הבאות, כדי שהשואה לא תישכח לעולם.

קישור לאתר שממנו לקחנו את העדות:

<https://www.yadvashem.org/he/holocaust/about/final-solution-beginning/mass-murder-in-ussr/barbarossa/goldberg.html>